

REVISTA ECONOMICĂ.

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC.

Organul oficial al „SOLIDARITĂȚII”, asociațiune de institute financiare ca însoțire.

Apare odată pe săptămână.

Membri ai asociațiunii „SOLIDARITATEA” sunt:

Agricola (Ecica), Agricola (Hunedoara), Agricola (Lugoș), Agricola (Sebeșul-săsesc), Albina, Ancora, Ardeleana, Arieșana, Armonia, Auraria, Aurora (Baia-mare), Avrigeana, Băndăna, Banca Poporală (Caransebeș), Banca Poporală (Dej), Banca Poporală, Arpașul-inf.) Berzovia, Bihoreana, Bistrițana, Bocșana, Brădetul, Buciumana, Cassa de păstrare (Mercuria), Cassa de păstrare, (reuniune) (Săliște), Câmpiana, Cârțișoreana, Chiorana, Chiseteiana, Codreana, Codrul (Buteni), Codru (Lupșa), Comuna, Concordia (T.-Uzdin), Concordia (Gh.rla), Cordiana, Coroana (Bistrița), Corvineana, Creditul, Crișana, Cugiereana, Decebal, Detunata, Doina, Drăganul, Dunăreana, Economia (Cohalm), Economul, Făgețana, Frăția, Frățietatea, Furnica, Geogeană, Gloria, Grănițerul, Hațegana, Însoțire de credit (Veștem), Institut de credit (Mehadia), Institut de credit (Gavosdia), Isvorul, (Sângiorgiu), Isvorul (Sebeșul-inf.), Isvorul (Ighiu), Iulia, Lăpușana, Ligediana, Lipovana, Luceafărul, Lumina, Mărgineana, Mercur, Mielul, Minerva, Munteana (Corniareva), Murășiana, Murășanul, Maramurășana, Nădlăcana, Negoitul, Noiana, Olteana, Oraviciană, Orientul, Patria, Piatra, Plugarul (Săcădate), Poporul (Lugoș), Poporul (Săliște), Porumbăceana, Progresul, Reun. de impr. și păstrare (Ilva-mare), Rîureana (Cap.-Mănăstur), Săcana, Sătmăreana, Sebeșana (Caransebeș), Sebeșana (Sebeșul-săsesc), Secășana, Selăgeana, Sentinela, Silvania, Someșana, Speranța (Hosman), Steaua, Șercăiana, Șoimul (Uioara), Șoimul (Vașcău), Trărnăveana, Țișișana, Țibleșana, Unirea, Vatra, Victoria, Viitorul, Voileana, Vlădeasa, Vulturul (Sănmărtin), Vulturul (Tășnad), Zărândeana, Zlăgnea, Zorile.

Abonamentul:

pe 1 an K 20.—, pe 1/2 an K 10.—

Redactor responsabil:

CONSTANȚIN POPP.

Taxa pentru inserțiuni:

de spațiul unui cm² câte 15 fileri.

O alianță economică cu Germania.

— Reflexii de Triar. —

I.

Săptămânile trecute au fost bogate în evenimente de o deosebită importanță. Impăratul și regele nostru Carol a făcut o vizită Impăratului german, la cartirul general și la această întâlnire luă parte și miniștrii lor responsabili, iar de-acolo a trecut la Sofia, unde a făcut o vizită țarului Bulgarilor și la Constantinopol unde a fost oaspe al Sultanului turcesc. Faptul că Monarhul nostru în drumul său a fost însoțit de ministrul de externe și de o numără roasă suită este o dovadă indiscutabilă a însemnătății, ce s'a atribuit chiar dela început acestei călătorii și nu mai încapă nici o îndoială, că nu e vorba de o simplă vizită de curtoazie, ci de un prilej de a înlăptui idei și a făuri planuri. Este deci îndreptățita curiositatea noastră, când ne întrebăm: ce s'a întâmplat? despre ce s'a tratat în aceste conveniri a conducătorilor de azi a patru monarhii?

Comunicatul oficios despre întâlnirea cu împăratul german eră incolor. Ne spuneă, că Suveranii și sfetnicii lor — după obicinuitul schimb de cordiale salutări — au discutat cu mult teme problemele economice, politice și militare ce privesc relațiile de azi și din viitor ale celor două monarhii aliate. S'a ajuns, după cum ne spune acelaș comunicat, la un deplin acord în toate chestiunile și s'a luat hotărârea de a aprofundă și extinde actuala alianță. Din acest comunicat este imposibil să ne dăm seama

de cele întâmplate, el nu ne spune nici ce modificări, nici ce adausuri s'a făcut la actuala alianță, ci ne vorbește numai de o «consolidare» a alianței. O rază de lumină asupra celor întâmplate ne aruncă comentarele ziarelor, ce stau aproape de guvern și de cercurile, cari simpatisează cu pangermaniștii. Acestea dejă din momentul când s'a luat decisiune de a face călătoria, au ajuns să fie informate asupra scopului ei, — au căzut într'un adevărat delir, iar articolele lor sunt adevărate imnuri de mărire pentru aceia, în a căror creier s'a plăsmuit măreața idee a consolidării alianței. Bucuria lor desigur își are cauza; avem oare însă și noi motiv de a ne bucura? Aceea ce s'a făcut și plănuit e într'adevăr un fapt, care e merit a aduce servicii interesului obștesc și în special nouă Românilor? Iată întrebarea la care vom încercă a da răspunsul.

Ne împlinim deci numai o datorie, când încercăm a lămuri însemnătatea așanumitei consolidări din punct de vedere economic, în cadrele strâmte a unor articoli de revistă, lăsând tratarea chestiilor de ordin politic pe seama altora.

Înainte de a intra în tratarea temei propuse, pentru a evita neînțelegeri, ținem să declarăm numai decăt, dela început, că expunerile și considerațiile ce urmează nu sunt conduse de ceva veleități de dușmănie față de puternicul imperiu aliat; e departe de noi orice astfel de gând. În chestii de economie sentimentele nu au peste tot rol sau cel mult un rol foarte secundar, și ar fi o greșală să fim conduși de sentimente atunci când tratăm chestii

economice de capitală importanță pentru viitorul unei țări. Și dacă considerațiile noastre nu vor fi favorabile așa numitei consolidări a alianței, nu o facem aceasta din pornire dușmănoasă față de Germania, ci având în vedere interesul propriu, urmând principiul expus cu multă limpezime și adânc adevăr în vorba veche românească: «câmașa e mai aproape de piele ca cojocul».

E vorba de o intimă apropiere a celor două imperii, de strângerea legăturilor ce le unesc azi, în timp de zile mari și de primejdioasă restriște. Legăturile dintre state au fost dictate întotdeauna de exigențele zilei, iar favorurile, ce și le-au știut asigură au fost și sunt totdeauna o măsură a forței și o busolă a orientării lor politice. Nu credem și nici nu e posibil ca alianța dintre monarhia noastră și Germania să fie bazată pe alte criterii; tocmai de aceea, dacă vrem să cunoaștem toată importanța alianței, despre care e vorba și să ne dăm seama, de întreg complexul de consecvențe, ce-l va avea, — e absolut necesar să cunoaștem situația actuală și exigențele zilei pentru ambele țări, — și totdeauna orientarea politică și economică pentru viitor.

Să vedem deci care e situația celor două țări atunci când își dau mâna pentru o unire tot mai strânsă. Întâietatea i-se cuvine sub orice raport Germaniei și de aceea nu vom hesita nici un moment a i-o da și în cadrul expunerilor noastre.

Germania e o țară par excellence industrială; atât prin calitatea, cât și prin cantitatea produselor sale a știut să și câștige debușuri în întreagă lumea, făcând o serioasă concurență tuturor statelor industriale și între acestea cu deosebire imperiului mondial al Angliei, care în timpul înaintaș războiului s'a arătat neliniștită până la gelozie de concurența făcută de Germania. Nu mai puțin ca 11¹/₄ milioane lucrători din totalul de 70 milioane, lucrau cu hărnicie și pricepere în fabricile, atelierile și minele din imperiul german producând adevărate minuni. Istețimea și mai cu seamă sârguința germană a știut să prefacă tot atâtea *materii brute, ce veniau de preste țări și mări — în partea cea mai mare — și numai puține din țară și coloniile proprii*, în minunate articole industriale, menite să se întoarcă înapoi ca să fie plătite cu bani scumpi de aceia, cari aveau lipsă de ele.

Industria colorilor și în genere tehnica chimică cu neintrecutele preparate medicale au ajuns o înflorire necunoscută în alte țări, așa că chiar America a simțit foarte dureros lipsa acestora, atunci când intră în rândul statelor luptătoare. Pentru Germania menținerea și

dăsvoltarea industriei sale e chestie vitală, ea însemnează pâinea a multor milioane și principalul isvor de venit pentru țară și prin urmare și pentru acoperirea speselor obștești, fiind întinderea de pământ cultivată și mică și puțin roditoare. Nu trebuie deci să ne mirăm dacă bărbații conducători ai ei caută deja din vreme să asigure materiile brute pe seama acestei industrii, atunci când se află în fața pericolului unui războiu economic cu dușmanii noștri actuali.

În privința financiară grație unei organizări de model, a unei înțelepte politici financiare, a împrumuturilor plasate în țări străine și a însemnatului contingent de hârtii de valoare străine aflătoare în posesie germană, — de altă parte mulțămită înțelegerii și spiritului de jertfă a obștei germane, care dând ascultare lozincei: «fier pentru aur» a dat aproape tot aurul aflător în țară băncii naționale — Germania se află într'o situație, dacă nu strălucită, dar destul de bine consolidată și în tot cazul mult mai favorabilă decât monarhia noastră.

Trecând la monarhia noastră, pentru a arăta situația ei economică, trebuie s'o despărțim și economiceste în cele 2 jumătăți politice. Avem deoparte Austria, care alături de provincii, cu o frumoasă producție agricolă, are teritorii industriale cu o înfloritoare industrie de toată categoria și specia. Austria își procură materiile prime pentru industria sa în granițele proprii, dar îndeosebi din Ungaria și în măsură mai mică din statele balcanice. Ca piață de desfacere îi serviau aceleași țări din cari își procura materiile brute și numai într'o măsură neînsemnată alte țări.

Ungaria, patria noastră, e o țară par excellence agricolă, cu imense isvoare de bogăție agricolă, dar în acelaș timp cu o producție minieră, care poate servi de puternic razim pentru o înfloritoare industrie. Despre o industrie ungară, durere, nu putem vorbi; sunt numai modeste începuturi, pentru cari s'a jertfit foarte mult din banul obștesc, fără însă de a ajunge rezultatele dorite, atât pentru cei cari au pus la cale jertfele, cât și pentru țara, care simte adânc lipsa unei proprii industrii.

În privința financiară cele 2 jumătăți formează un teritoriu comun, vorbind deci de situația financiară vorbim de situația amândurora. Și în privința aceasta situația e critică. Față de un imens contingent de bancnote (de prezent 23 miliarde) avem o acoperire monetară minimă, putem zice disparentă, o devaluare amenințătoare a bancnotei, lipsă de materii brute (afară de lemn, fier și cărbuni) — și prețuri ridicate până la absurd pentru toate articolele de primă necesitate, atât agricole

cât și industriale. Monarhia noastră în urma războiului a ajuns să fie așa de sleită de puteri, încât o regenerare a ei, fără ajutor străin e imposibilă; aceasta e absolut clar pentru oricine își dă seama de situație și tocmai de aceea înțelegem foarte bine căutarea unui sprijin din afară și în prima linie din partea aliaților de azi.

Situația financiară.

Asupra situației financiare internaționale secretarul general al Băncii Austro-Ungare a prezentat în ultima ședință plenară a consiliului general, dela finele săptămânei expirate, un raport amănunțit, din care redăm părțile mai esențiale:

Cursul devizelor fixat de cele două centrale pentru devize din Viena și Budapesta a crescut, în timpul dela 17 Mai a. c. până la 24 Iunie a. c. în măsură însemnată. Însemnate sunt în deosebi creșterile, ce le prezintă devizele Elveția și Olanda. Asemenea au crescut devizele Danemarca, Suedia și Norvegia și în măsură mai mică și devizele Constantinopol și Sofia. Cea mai mică creștere o arată deviza Berlin, unde cursul devizelor s'a mișcat în aceleaș cadre ca și în Viena și Budapesta. Rublele au rămas neschimbate, iar deviza Viena a scăzut în Berlin.

Pe când pân'aci atât în Viena, cât și în Berlin cursul cel mai urcat îl avea deviza Olanda, pe atunci de prezent locul prim îl ocupă Elveția. Cauzele acestei scăderi a cursului Coroanelor și a Marcelor în Elveția sunt mai multe. Înainte de toate ea a fost provocată de speculațiunea întinsă în Coroane și Marce, ce a avut loc în Elveția și Olanda în urma svonorilor despre noiele pertractări de pace. Speculațiunea aceasta a eșuat în timpul din urmă, ceea-ce a provocat apoi derută și în cursul coroanelor și marcelor. Nefavorabil a fost influințat cursul Coroanelor și al Marcelor și de contrabanda intensivă, ce s'a dezvoltat între Elveția și Olanda deoparte și între Austro-Ungaria de altăparte. Prin contrabandă au trecut în monarhie mai ales aur, bijuterii și alte obiecte de lux, și au eșit bancnote austro-ungare și germane. Mari cantități de bancnote Austro-Ungare se scurg apoi, prin Polonia în Germania și de aici în țările neutrale — din Ucraina, unde administrația militară a pus în circulație masse mari de bancnote de ale noastre, de altfel foarte populare și căutate acolo, mai ales bancnotele mici à K 2.— al căror curs este fixat = una rublă.

În târgul efectelor a fost, la noi, în timpul dela 21 Mai până la 24 Iunie a. c., liniște. Cursurile valorilor mai importante au rămas aproape neschimbate; o creștere oarecare s'a arătat numai la împrumuturile de războiu ungare. Neînsemnate sunt și schimbările, ce se arată în cursul rentei și împrum. de războiu germane, franceze și engleze.

În piața de bani, emisiunea nouelor împrumuturi de războiu (al VIII-lea împrumut) a provocat, atât în Viena, cât și în Budapesta, o împuținare a numărului. Discontul cotează în Viena $3\frac{5}{8}\%$ — $3\frac{1}{4}\%$ la escont și $4\frac{1}{8}\%$ — $4\frac{1}{4}\%$ la lombard pe obligațiuni de împrumut de războiu; în Budapesta $3\frac{3}{4}\%$ — $3\frac{7}{10}\%$ resp. $4\frac{1}{4}\%$. În Berlin numărul este ceva mai abundent. Discontul privat s'a redus cu $\frac{1}{4}\%$ și este,

după calitatea materialului, $3\frac{5}{8}\%$ — $4\frac{1}{4}\%$. Bani pentru lombard $4\frac{1}{8}\%$. În London discontul privat cotează $3\frac{1}{2}\%$ pentru cambii de 2—3 luni. Bani de zi $3\frac{1}{8}\%$, bani de săptămână $3\frac{1}{4}\%$. În Zürich discontul privat este $3\frac{1}{2}\%$ și în Amsterdam $3\frac{1}{4}\%$. Foarte mare lipsă de numărar domnește în Sofia. Discontul privat s'a urcat aici la 6% — $6\frac{1}{2}\%$.

Motivul: enormele cantități de tutun nevândute, căci în urma prețurilor extraordinar de mari oferite, Bulgaria și-a redus producțiunea de cereale și s'a ocupat mai intensiv cu cultura tutunului. Rezervele de tutun sunt foarte mari, pe când cererea, îndeosebi din Germania, din cauza prețurilor exhorbitante, s'a redus în timpul din urmă.

Etalonul oficial al băncilor de emisiune europene mai însemnate a rămas în ultimele 4 săptămâni neschimbat. Motiv de schimbare a etalonului nu a fost nici la banca noastră de emisiune.

Noul proiect de lege asupra societăților pe acții.

(Urmare).

Titlul III, și ultim, tractează despre disolvarea societății pe acții, transmiterea averei, fuziunea, continuarea, nimicirea societății pe acții, în fine despre societățile pe acții din străinătate și dispozițiile penale și transitoare.

În sensul §-ului 149 societatea pe acții se disolvă:

1. dacă expiră timpul pentru care s'a întemeiat conform statutelor.
2. dacă adunarea generală hotărăște disolvarea.
3. dacă se deschide concursul asupra averii societății.

Disolvarea societății — cu excepția cazului de concurs — direcțiunea are să o anunțe pentru înregistrare și publicare Judec. centrale a firmelor (§ 150).

Dacă societatea pe acții se disolvă — cu excepția cazului de concurs — urmează licuidarea până la finalizarea căreia sunt normative dispozițiile legale în vigoare pentru societățile în funcțiune, întrucât capitolul acesta nu dispune altfel sau nu rezultă altceva din scopul licuidării (§ 151).

Licuidarea o fac, în calitate de licuidatori, directorii, excepționând cazul când statutele ori adunarea generală dezignează ca licuidatori alte persoane.

Din motive ponderoase și la cererea comitetului de supraveghiere sau a acționarului ori acționarilor, cari reprezintă $\frac{1}{20}$ parte a capitalului social poate delega pe licuidatori și Judec. centrală a firmelor. Pe acești licuidatori îi poate amovă numai Judec. centrală a firmelor; ceilalți licuidatori pot fi amovați ori când de adunarea generală (§ 152).

Licuidatorii — îndată după delegarea lor — examinează situația financiară a societății, compun lista creditorilor societății, inventar și bilanț și le prezintă pe acelea, împreună cu opinia comitetului de supraveghiere, adunării generale spre aprobare.

Adunarea generală este în drept a hotărîi cu majoritate de voturi simplă delegarea de experți.

Liquidatorii au să publice bilanțul aprobat de adunarea generală în monitorul central al firmelor și numărul de justificare să-l prezinte judec. centrale a firmelor, împreună cu procesul verbal al adunării generale (§ 154).

Liquidatorii, cu provocare la disolvarea societății, provoacă pe creditorii societății la anunțarea pretenșiunilor lor, care provocare trebuie publicată de 3 ori în monitorul central al firmelor.

Creditorii cunoscuți trebuie provocați direct, prin scrisori recomandate (§ 155).

Liquidatorii finalizează afacerile curente, încasează creanțele, prefac în bani cealaltă avere a societății, plătesc ori asigură pe creditorii și pentru finalizarea afacerilor pendente pot încheia și afaceri nouă. Imobiliile societății însă le pot vinde, fără aprobarea adunării generale, numai pe calea licitațiunii publice. Liquidatorii reprezintă societatea în fața judecătoriei și în afară de judecătorie. Ei pot pretinde dela acționarii plata ratelor restante de acții, dacă este lipsă de acelea pentru achitarea datoriilor societății, pentru acoperirea cheltuielilor licidațiunii sau pentru efectuarea distribuirii averii societății. Liquidatorii semnează firma provăzută cu adausul «sub liquidare». Firmatori nu pot delega.

Intr'alte liquidatorii au drepturile și datorințele direcțiunii. Comitetul de supraveghiere continuă și în cursul licidațiunii (§ 156).

Liquidatorii au să facă la finele fiecărui an despre rezultatul licidațiunii un raport amănunțit și se încheie bilanțul, cari, împreună cu opiniunea comitetului de supraveghiere are să le prezinte adunării generale pentru aprobare (§ 157).

Averea, ce rămâne după achitarea creditorilor trebuie distribuită între acționari în proporția acțiilor lor, ceea ce poate urma numai la un an după a treia publicare a provocării adresată creditorilor pentru anunțarea pretenșiunilor lor.

Înainte de achitarea datoriilor pot da liquidatorii anticipații acționarilor numai, dacă preste acoperirea necesară pentru datoriile deja scadente și cele ce vor deveni în viitor scadente mai este disponibilă atâta avere, câtă corăspunde la $\frac{1}{10}$ parte a capitalului social (§ 158).

Dacă vr'un creditor cunoscut nu se anunță, pretenșiunea lui trebuie depusă în depozit judecătoresc la tribunalul competent.

Dacă pretenșiunile încă nu au expirat ori sunt pârâte, averea nu poate fi împărțită până nu au primit creditorii garanțiile cuvenite (§ 159).

Licidațiunea terminată, liquidatorii fac socoteala finală, pe care, împreună cu opinia comitetului de supraveghiere o prezintă adunării generale pentru aprobare.

Adunarea generală hotărăște și cu privire la descărcarea liquidatorilor și a censorilor (§ 160).

După aprobarea și publicarea socotelei finale liquidatorii anunță stingerea firmei Judec. centrale a firmelor.

Registrelor și scriptele societății disolvate trebuie păstrate timp de 10 ani la un loc sigur, dezinat de Judec. centrală a firmelor.

Tribunalul competent poate da acționarilor și creditorilor autorizare de a lua privire în registrele și scriptele depozitate spre păstrare.

Dacă după ștergerea firmei societății s'ar mai găsi ceva avere de împărțit între acționari, atunci judec. centrală a firmelor, la cererea ori cărui interesat poate delega pentru licvidarea acestei averi, pe liquidatorii de mai nainte sau pe alții (§ 101).

(Se continuă).

AGRICULTURĂ.

Starea viilor și prețul vinului. Conform rapoartelor inspectorilor viticoli, dela finele lui Maiu a. c. asupra stării viilor recolta anului curent promite a fi satisficătoare în unele cercuri, cum sunt cercurile Budapesta, Sânmărtin, Szekszárd și Pécs. Prețul vinului este în aceste ținuturi K 600— 900— pro hectolitr.

Foarte bune sunt prospectele de recoltă în cercul Tarczal și Kecskemét. Prețul vinului este în cercul Tarczal pro hectolitr K 1,200— K 1,300—. Pentru vinul din noua recoltă se oferă K 800— K 850—. În cercul Kecskemét vinul vechiu se plătește cu K 750— K 800—; pentru cel nou se oferă de pe acum K 500—.

Recoltă mijlocie se așteaptă în cercurile Eger, Miskolcz, Miniș și Biserica-albă.

Prețul vinului variază în aceste cercuri între K 600— K 1,000—.

Recoltă mai slabă se semnaleză pentru anul crt. din cercul Aiud — din cauza secetei mari din anul trecut. Căutarea este mare, rezerve puține. Prețul K 700— K 800—.

JURISDICȚIUNE.

Terminul pentru ridicarea protestului — prolongit. Ordonanța guvernului Nr. 2727/918 M. E. a prolongit din nou termenul pentru ridicarea protestului la cambii, asignațiuni comerciale și warrant-uri.

Noul termen este *15 Iulie 1918* pentru cambiile etc. expirate până la 1 Iulie 1918 și *15 Octombrie 1918*, pentru cambiile, asignațiile comerciale și warrant-urile, expirate după 1 Iulie 1918, dar cari expiră cel mult până la 30 Septembrie 1918.

Prolongirea termenului pentru plata taxelor de brevete. Prin ordonanța Nr. 45,379/918 K. M. dela 22 Iunie a. c. guvernul a prolongit termenul pentru plata taxelor anuale ale brevetelor, pentru ultima dată, până la 31 Decembrie 1918.

CRONICĂ.

Diplomat în științele economice. După cum aflăm cu plăcere dl *Ioan Iosif*, director de bancă, Cohalm, după ce a luat licența în științele economice la universitatea din Lausanne, (Elveția) zilele trecute a obținut, diplomă și dela facultatea de economie politică din Budapesta. După cât știm dl Iosif este primul român, titrat al facultății numite. Sincere felicitări!

Primirea în școala agronomică din Șimleul Silvaniei. Direcțiunea școlii agronomice din Șimleul Silvaniei publică concurs pentru ocuparea a 12 locuri gratuite și 8 locuri cu plată, de împlinit la 1 Octombrie 1918.

Cursul este de 2 ani, în care timp tinerii frecuanți ai cursului se instruiază în mod practic în toți ramii agronomiei.

Se cere: etatea de 16 ani împlinită, atestat de botez, constituție fizică robustă și sănătoasă, atestat de revaccinare, atestat școlar despre absolvarea a 4 clase elementare și despre averea părinților.

Petițiile trebuie prezentate la Direcțiunea școlii agronomice până la 10 August 1918.

Cuota alimentară a fost stabilită de guvern pentru persoanele de peste 15 ani, cari îndeplinesc direct lucrări agricole și alte lucrări de producție rudimentară, cu 15 Kgr. grâu, săcară, grâu mestecat și orz pro cap și lună; pentru alte persoane sub 15 ani și familiile celor de sus produse 12 Kgr. pro lună și cap.

Pentru toate celelalte persoane, cari nu îndeplinesc lucrări agricole cuota alimentară s'a fixat pro cap și zi cu 240 grame făină.

Știri cu privire la „Aquila”. O foaie de specialitate din Budapesta — «Magyar Nemzetgazda» — anunță, că «Banca generală de asigurare» din Sibiu ar fi făcut «Aquilei» propuneri de fusionare. După informațiuni luate din loc competent, știrea nu corăspunde adevărului.

Un anunț, apărut în ziare spune, că «în urma dorinței exprimate din mai multe părți și a greutăților de comunicații, direcțiunea «Aquilei» amână terminele pentru plățirea acțiunilor până la 1 Oct. resp. 1 Nov. a. c., când are a se trimite la «Economul» și banii și listele.

Va să zică nici listele de subscripțiuni nu s'au reînapoiat la «Economul» și deja se și amână plățile asupra acțiunilor, ce urmează a se semnă.

Se vede că pe «acționarii» noiei creațiuni a d-lui Frâncu nu-i prea îmbulzește «abundanța de numărare». — Mai bine ar fi, dacă și cei cari au plătit — de vor fi și de aceștia — și-ar cere banii înapoi.

In foile de specialitate se anunță, că «Aquila» — pe lângă mult lăudatul «Anker» din Viena — va încheia contract de reasigurare cu «Foncière» din Budapesta.

Fondul ziaristilor români în primul semestru al anului 1918. Dela 1 Ianuarie până 30 Iunie a. c. au intrat la Epitropia administrativă a fundațiunii ziaristilor noștri următoarele sume:

1.	Din felicitări rescumpărate	K	3.860.—
2.	Din donațiuni dela bănci	„	3.740.—
3.	Dela dl G. Popp de Băsești	„	893.—
4.	Dela următorii:		
	D-na Eug. Sostarič, Zagrab	K	200.—
	„ Vioara Ciordaș Beiuș	„	100.—
	Dl Dr. Nic. Comșa, Săliște	„	100.—
	Dl Dr. A. Bardossy, Sibiu	„	30.—
	Dl Dr. Alex. Aciu, Șimleu	„	20.—
	Dl Ar. Petruțiu, Brad	„	20.—
	Dl I. Truța, Râșnov	„	20.—
	Dl C. Cotișel, Cerete	„	10.—
	Dl Dr. Gh. Proca, Sibiu	„	10.—
	D-na Silvia Tulvan, Sibiu	„	10.—
	Dl I. Radu, Viena	„	10.—
	Dl A. Opreșea, Viena	„	10.—
	«Gazeta Transilv.», Brașov	„	8.—
	Dl I. Crăciun, Spring	„	5.—
		K	553.—
5.	Din dividende	„	1.649.20
6.	Din dobânzi de efecte	„	1.865.—
		Total	K 12.560.20

Cu sumele acestea, averea totală a fundațiunii, care la 31 Decembrie 1917 a fost Cor. 142,740.71, a ajuns **Cor. 155,300.91.**

Sibiu, la 1 Iulie 1918.

Epitropia administrativă.

Sumarul:

O alianță economică cu Germania. — Situația financiară. — Noul proiect de lege asupra societăților pe acții. — Agricultură: Starea viilor și prețul vinului. — Jurisdicțiune: Prolongarea termenului pentru plata taxelor de brevete. Terminul pentru ridicarea protestului — prolongit. Cronică: Diplomația în științele economice. Primirea în școala agronomică din Șimleul Silvaniei. Cuota elementară. Știri cu privire la «Aquila»: Fondul ziaristilor români în primul semestru al anului 1918.

„ALBINA”,

institut de credit și de economii în Sibiu.

CONCURS.

Se publică prin aceasta concurs pentru un premiu de K 800.— **Optsute Coroane**, creat de direcțiunea institutului nostru, prin concluzul său Nr. 98 dela 18 Maiu 1918 din «Fondul cultural» pentru premiarea celui mai bun studiu, ce se va prezenta cu privire la

Problemele viitoare ale institutelor de bani asociate în „Solidaritatea”.

Lucrările, a căroră extensiune se lasă la aprecierea autorilor, vor fi a se prezenta Direcțiunii subscrise cel mult până la finele anului 1918, scrise, după posibilitate cu mașina de scris și provăzute cu o deviză. Numele autorului se va comunica Direcțiunii sub plic separat, provăzut cu aceeași deviză.

Direcțiunea își rezervă dreptul a publica lucrarea premiata în «Revista Econ.» din Sibiu. Sibiu, 15 Iunie 1918.

Direcțiunea
institutului de credit și de economii „Albina” din Sibiu.

„GORONUL“,

institut de credit și economii, societate pe acții în Aiud—Nagyenyed.

Prospect

pentru a II-a emisiune de acțiuni a institutului de credit și economii „GORONUL“, societate pe acții în Aiud — Nagyenyed.

Adunarea generală ordinară din 22 Martie 1918 a decis cu unanimitate urcarea capitalului social la K 300,000.— prin o emisiune nouă de 1500 acții à K 100.— nominal, iar cu executarea acestei decizii a încredințat direcțiunea.

Urmând încredințării primite deschidem prin aceasta subscrierea pe lângă următoarele condițiuni:

1. Acționarii vechi au dreptul de a subscrie până la **15 August n. 1918** atâtea acții nouă, câte posed din I-a emisiune, pe lângă prețul de K 100.— plus K 5.— taxă de subscriere per acție.

Dreptul acesta însă nu-l pot vinde nici cedă.

2. Acțiunile nesubscrise în înțelesul p. 1 le pot subscrie atât acționari vechi, cât și neacționari până la **15 Septembrie n. 1918**, pe lângă prețul de K 105.— plus K 5.— taxă de subscriere de fiecare acție.

Cele K 5.— peste nominal se vor adăuga la fondul de rezervă.

3. Subscriitorii de sub p. 1 au a solvi la subscriere de fiecare acție câte K 20.— plus K 5.— taxă.

Cei de sub p. 2 câte K 25.— plus K 5.— taxă per acție.

Restul e a se plăti în următoarele rate:

I-a rată până la 1 Noembrie 1918	K 20.—
II-a „ „ „ 1 Ianuarie 1919	„ 20.—
III-a „ „ „ 1 Martie „	„ 20.—
IV-a „ „ „ 1 Maiu „	„ 20.—

Fiecare acționar poate însă să plătească odată mai multe sau și toate ratele.

După sumele solvite vom da 4% interese. După cele întârziate calculăm 5% interese de întârziere. Față de restanțieri — în caz de lipsă — se vor aplica dispozițiile §-lui 8 din statute.

4. Acțiunile din noua emisiune vor intra în toate drepturile acțiunilor vechi la 1 Ianuarie 1920.

5. Pentru deciderea definitivă asupra urcării capitalului social și pentru modificarea statutelor, atât acționarii vechi, cât și cei noi vor fi convocați la adunare generală.

Această adunare, dacă s'au subscris mai mult, respective mai puțin de 1500 acții, poate decide urcarea capitalului la mai mult, respective mai puțin de K 300,000.— în proporția acțiunilor subscrise.

Din încredințarea adunării generale din 22 Martie 1918.

Aiud—Nagyenyed, 15 Iunie 1918.

Direcțiunea institutului de credit și economii

„GORONUL“.

„BALOMIREANA”, institut de credit în Balomir.**CONVOACARE.**

Membrii însoțirii de credit «BALOMIREANA» din Balomir, prin aceasta se convoacă la

a XVII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Balomir *Duminecă în 14 Iulie st. n. 1918, la orele 2 d. a.*, în localul școlii gr.-or. române cu următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea adunării și constituirea.
2. Constatarea membrilor prezenți.
3. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghiere despre anul de gestiune 1917.
4. Satorirea bilanțului, distribuirea profitului curat și votarea absolutului.
5. Alegerea alor 2 membri în direcțiune și alor 2 membri în comitetul de supraveghiere.
6. Eventuale propuneri.

Direcțiunea.

Activa.		Contul Bilanț cu 31 Decemvrie 1917.		Pasiva.	
	K	f		K	f
Cassa în număr		1,224.76	Părți fundamentale	6,900.—	
Obligațiuni cu caventi	52,244.68		Depuneri spre fructificare	67,729.56	74,629.56
Cont-curent	21,665.—	73,909.68	Fondul de rezervă	1,100.10	
Efecte		782.90	Fondul agricol	3,187.85	4,287.95
Mașini agricole		3,500.—	Produse		101.73
Vase pentru benzină		50.—	Interese anticipate pe 1918		713.80
Interese restante		1,353.—	Profit curat		1,087.30
		80,820.34			80,820.34

Spese.		Contul Profit și Perdere		Venite.	
	K	f		K	f
Int. de depun. și părți fundam.	2,148.27		Interese dela obligațiuni cu caventi	3,222.48	
Int. de reescont și Cont-curent	681.66	2,829.93	Venite dela mașini agricole	1,695.94	
Spese		1,039.58	Interese dela efecte	9.—	
Contribuție directă	331.72		Proviziuni	860.41	
Contribuție de 10%	214.83	546.55			
Amort. perderii la întrepr. de lemne		284.47			
Profit curat		1,087.30			
		5,787.83			5,787.83

Membri la începutul anului 1917 au fost 130, în decursul anului au intrat 11, au eșit 3. Membri la finea anului 1917 au fost 138 cu 138 părți fundamentale în sumă de Cor. 6,900.—.

Balomir, la 31 Decemvrie 1917.

Nicolae Todoran m. p.,
președinte.

Toma Vulcu m. p.,
cassar.

DIRECȚIUNEA:

Adam Avram m. p.

Dragosin Fleșer m. p.

Anghel Nicolae m. p.

Ioan Mihai m. p.

Subsemnatul comitet de supraveghiere am examinat conturile prezente și le-am aflat în ordine.

Balomir, la 24 Iunie 1918.

Romulus Balomiri m. p., președinte.

Ion Cristea m. p.

Avram Muntean m. p.

Nicolae Badiu m. p.

Ion Mihăilă m. p.

„Albina“ institut de credit și de economii în Sibiiu.

A zecea tragere la sorți publică

a **Scrisurilor fonciare de 4 $\frac{1}{2}$ %** în coroane ale **Institutului de credit și de economii „Albina“** a urmat în **27 Iunie 1918** în prezența Domnului substituit de notar public regesc **Dr. Ludovic G. Zăgoni**, a doi membri din consiliul de administrațiune și a comitetului de supraveghiere al institutului. S'au tras în valoare totală **de coroane 452,000**— următorii numeri:

à K. 500 Nr.: 3, 6, 9, 10, 16, 18, 19, 23, 24, 26, 31, 35, 39, 40, 41, 54, 70, 78, 79, 82, 83, 84, 92, 102, 103, 104, 110, 111, 112, 116, 117, 131, 136.

à K. 1000 Nr.: 4, 5, 19, 28, 33, 34, 45, 46, 51, 60, 68, 81, 83, 86, 92, 94, 95, 101, 102, 104, 110, 116, 117, 126, 139, 140, 141, 145, 146, 156, 158, 159, 164, 173, 176, 179, 183, 201, 211, 212, 217, 219, 226, 228, 232, 248, 257, 258, 259, 260, 262, 264, 273, 283, 286, 290, 291, 294, 295, 300.

à K 2000 Nr.: 2, 3, 6, 13, 30, 33, 36, 47, 55, 56, 60, 65, 68, 86, 89, 95, 96, 97, 98, 99, 101, 109, 114, 115, 121, 132, 133, 134, 139, 140, 154, 155, 162, 163, 164, 173, 176, 185, 187, 197, 203, 208, 213, 223, 236, 238, 244, 252, 255, 281, 282, 287, 291, 300, 316, 324, 327, 328, 329, 336, 344, 350, 353, 356, 357, 372, 375, 378, 379, 381, 382, 384, 385, 387, 388, 390, 401, 403, 411, 412, 415, 417, 418, 421, 422, 424, 427, 429, 437, 439, 441, 447, 448, 457, 463, 464, 469, 475, 477, 480, 484, 486, 489, 492, 494, 495, 504, 506, 511, 515, 521, 523, 526, 529, 538, 544, 545, 547, 548, 549, 550, 552, 553, 556, 559, 568, 570, 586, 588, 593, 602, 617, 625, 632, 634, 636, 639, 641, 642, 644, 646, 653, 661, 662, 671, 680, 683, 684, 695, 696, 700, 704, 728, 733, 738, 740, 754, 755, 759, 760, 762, 764, 767, 773, 779, 780, 784, 791, 792, 793, 795, 800, 804, 815, 817, 959, 970, 979, 1004, 1017, 1025, 1034, 1035, 1060, 1080, 1087, 1093, 1099.

Cu începere dela **1 Ianuarie 1919** aceste scrisuri fonciare se răscumpără la **Cassa institutului în Sibiiu**, la **Filialele sale în Brașov, Lugos, Mediaș și Murăș-Oșorheiu**, la **K. k. priv. Bank & Wechselstuben-Actien-Gesellschaft „Mercur“** și la **K. k. priv. Wiener Bank-Verein în Viena**, precum și la **Pester Ungarische Commercial-Bank în Budapesta**, în întreaga valoare nominală împreună cu interesele curente; însă se pot răscumpără și mai nainte ori-când prin escontare, sau se pot schimba cu alte scrisuri fonciare după cursul zilei.

Cu **1 Ianuarie 1919** înceată interesele lor mai departe, și cupoanele de interese scadente mai târziu, dacă la prezentarea scrisurilor fonciare lipsesc, se subtrag din suma acestora.

Din scrisurile fonciare eșite la sorți la tragerile de mai nainte nu s'au prezentat încă pentru răscumpărare următoarele:

5% à fl. 500 Nr. ¹⁹¹⁶ 261, 467, 479 ¹⁹¹³ 679, 683, ¹⁹¹⁶ 774, 835, 839, 863, 867, 870, 1026, 1067, 1118, 1121, 1122.

à fl. 1000 Nr.: ¹⁹¹⁶ 409, 469, 500, 663, 719.

4 $\frac{1}{2}$ % à K 500 Nr.: 5, 44, 47, 48, 61, 68, 123, 124, 125, 126, 129.

à K 1000 Nr.: 18, 27, 32, 40, 62, 122, 210, 220, 233, 241, 242, 261, ¹⁹¹⁶ 265.

à K 2000 Nr.: 157, 158, 159, 165, 166, 167, 169, 171, 228, 267, 272, 348, 433, 522, 665, 709, 734, 772, 774, 776, 824, 951, 952, 953, 954, 956, 957, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 977, 980, 981, 982, 983, 986, 988, 989, 998, 999, 1001, 1033, 1064.

Sibiiu, în 27 Iunie 1918.

Diracțiunea.